

РЕШЕНИЕ

№ 6642

гр. София, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 08.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **10093** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 44, ал. 8 от Закона за чужденците в Република България.

Делото е образувано на 04.11.2022 г., във връзка с постъпила жалба, вх. № 38959/31.10.2022 г. от адвокат К. С., като пълномощник на М. А. Ф. – гражданин на Кралство М., против ЗАПОВЕД № 5392 ПАМ-2762/18.10.2022 г., с която началникът на Сектор „Незаконна миграция“, Отдел Миграция“, при Столична дирекция на вътрешните работи – МВР е настанил принудително чужденец в СДВНЧ, на основание чл. 44, ал. 8, вр. ал. 6 от Закона за чужденците в РБ, считано от 18.10.2022 г., „до отпадане на пречките за изпълнение на издадената принудителна административна мярка, но за не-повече от 6 месеца“. С жалбата адвокатът – пълномощник е заявил изрично и искане за „допускане предварително изпълнение на съдебното решение, на основание чл. 242, ал. 2, т. 3 ГПК. С Определение № 8716/07.11.2022 г. Съдът остави без уважение заявеното с жалбата искане за спиране изпълнението на оспорваната заповед.

Жалбоподателят лично и с помощта на адвоката поддържа жалбата, като не ангажира доказателства, различни от тези, съставляващи административната преписка. Адвокатът твърди материална и процесуална незаконосъобразност на Заповед № 5392 ПАМ-2762/18.10.2022 г., вкл. нищожност, с аргументи, че: „липсва посочване на законовата разпоредба, въз основа на която е издадена заповедта - чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ и това е съществено нарушение на чл. 59, ал. 2 т. 4 АПК; със заповедта не е

предвидено настаняване на чужденеца в СДВНЧ, но въпреки това той е настанен в такъв затворен център (?!); чуждият гражданин е настанен повече от една календарна година в затворен център, което означава, че заповедта е несъразмерна с преследваната цел и вредите, които се нанасят на чужденеца са несъразмерни, и надхвърлят целите за издаване на процесната заповед; от краткото освобождаване на чужденеца, на 06.10.2022 г., до новото му настаняване в затворен център на 18.10.2022 г. се вижда, че лицето не е направило опит да се укрие от властите в България, което налага извод, че спрямо него може успешно да се наложи друга, по-лека мярка по реда на ЗЧРБ“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, приема, че жалабата е процесуално допустима, но е неоснователна.

В административната преписка са налице данни, включително установени с влязло в законна сила на 04.08.2022 г. Решение № 4714/08.07.2022 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 5513/2022 г. за това, че: чужденецът е влязъл в РБ на 02.12.2020 г. и е бил задържан от гранични полицаи, след което подал пред ДАБ молба за международна закрила; регистриран е като търсещ закрила, на 29.12.2020 г., но с Решение №743/ 04.03.2021 г. е отказано предоставянето на такава и няма данни това решение да е било оспорено пред АССГ; в СДВНЧ е пребивавал от: 02.12.2020 г., до 23.12.2020 г. (22 дни); 06.12.2021 г., до 06.10.2022 г., или общо 10 месеца и 22 дни; на 18.10.2022 г. е бил задържан от служители на Отдел „Миграция“ – СДВР, като на същата дата началникът на Сектор „Незаконна миграция“ издал и Заповед № УРИ № 5392 ПАМ-2761/18.10.2022 г., с която постановил ПАМ „връщане до страната на произход“; за обезпечаване изпълнението на последната, е издадена процесната Заповед № УРИ № 5392 ПАМ-2762/18.10.2022 г. за принудително настаняване в СДВНЧ.

Настаняването на М. А. Ф. – гражданин на Кралство М. в СДВНЧ е последица от наложена по отношение на него ПАМ, на основание чл. 44, ал. 6, изр. първо, вр. чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ. Предмет на настоящото дело обаче, е заповедта, с която чужденецът е настанен в СДВНЧ. В този ред на мисли адвокатът на жалбоподателя неоснователно за случая твърди, че непосочването в процесната заповед за настаняване в СДВНЧ на основание за издаването ѝ, с посочване на норми от чл. 39а ЗЧРБ представлява процесуално нарушение. От друга страна изявлението на адвоката, с което обосновава твърдение за нищожност на заповедта е неясно. Процесната заповед не е нищожен административен акт, понеже: е издадена от материално компетентен административен орган; съответства изцяло на изискванията за форма (чл. 59, ал. 2 АПК, чл. 44, ал. 10 ЗЧРБ) и съдържа мотиви (чл. 59, ал. 1 АПК), които позволяват на Съда да осъществи ефективен контрол за нейната законосъобразност.

Установява се още и не е оспорено от страна на жалбоподателя, че: не притежава лични документи, и все още е с непотвърдена самоличност и гражданство; след отправеното на 20.12.2021 г. пред Посолството на Кралство М. искане за снабдяване на лицето с пасаван и след проведена на 08.02.2022 г. среща с посланика, до настоящия момент няма резултат.

Хипотезите, очертани в ал. 6, изр. първо на чл. 44 ЗЧРБ, за принудително настаняване в СДВНЧ, в случай, че не е възможно ефективно прилагане на други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, са идентични с тези по [чл. 15, § 1 от Директива 2008/115/ЕО](#): когато е налице опасност от укриване, или когато засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или

процеса по извеждането. Максимално допустимият срок за настаняване в СДВНЧ, съгласно чл. 44, ал. 8, изр. първо и изр. трето ЗЧРБ е осемнадесет месеца. Каза се, че преди да бъде настанен на 18.10.2022 г. с процесната заповед, за срок „не повече от 6 месеца“ М. А. Ф. е пребивавал в СДВНЧ общо 10 месеца и 22 дни. От друга страна, твърдението му, че „ще намери апартамент и има работа“ не е подкрепено с доказателства. Това обуславя основателност на извода, че съществува вероятност да се укрие и да осуети изпълнението на заповедта за налагане на ПАМ „връщане до страната на произход“. Изложените по – горе, неопровергани от жалбоподателя факти и доказателствата, представени от страна на ответника установяват, че: чужденецът отказва да се завърне доброволно в страната на произход, а предвид обстоятелството, че не разполага с парични средства и с паспорт, както и че съществува опасност да се укрие, правилно е преценено, че не са на лице основанията по чл. 44, ал. 5, т. 1, [т. 2](#) и [т. 3 ЗЧРБ](#) за налагане на обезпечителни мерки, тъй като не е изпълнено изискването на [чл. 72, ал. 5 ППЗЧРБ](#) за внасяне лично или чрез трето лице на парична гаранция. Същевременно не се твърди, на чужденеца да е осигурено жилище за пребиваване в РБ. Съдът приема също, че все още съществува разумна възможност да бъде организирано изпълнението на ПАМ „връщане до страната на произход“.

В заключение, оспорената Заповед № 5392 ПАМ-2762/18.10.2022 г. е: постановена от компетентен административен орган; съответства на изискванията за форма и е съобразена с коментираните по – горе материалноправни условия за продължаване принудителното настаняване на М. А. Ф. в СДВНЧ, при Дирекция „Миграция“ - МВР. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне, с оглед на което за жалбоподателя липсва правен интерес Съдът да постанови предварително изпълнение на съдебното решение, на основание чл. 242, ал. 2, т. 3 ГПК. Освен това, предвид и мотивите на цитираното по – горе определение, с което Съдът отказа да спре изпълнението на заповедта, жалбоподателят не сочи и не доказва вероятност от настъпване на значителни и/или трудно поправими вреди за него. Подателят на жалбата дължи да заплати на ответника претендираното юрисконсултско възнаграждение, което, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да бъде определено на 100 лева и за неприсъждането на което, не съществува правно основание.

Водим от горното и на основание чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 ЗЧРБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба от адвокат К. С., като пълномощник на М. А. Ф. – гражданин на Кралство М., против ЗАПОВЕД № 5392 ПАМ-2762/18.10.2022 г., с която началникът на Сектор „Незаконна миграция“, Отдел Миграция“, при Столична дирекция на вътрешните работи – МВР е настанил принудително чужденеца в СДВНЧ, на основание чл. 44, ал. 8, вр. ал. 6 от Закона за чужденците в РБ, считано от 18.10.2022 г., „до отпадане на пречките за изпълнение на издадената принудителна административна мярка, но за не-повече от 6 месеца“.

ОСЪЖДА М. А. Ф. – гражданин на Кралство М., ЛНЧ: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от

съобщаването.

СЪДИЯ: